

Konsert i Spånga kulturskola.

Krönika

Kartläggning av kulturskolan

Nu ska kulturskolan utredas igen, i varje fall frågan om hur kvalificerade lärare ska hittas.

2016 presenterades en utredning om den svenska kulturskolan, "En inkluderande kulturskola på egen grund". Utredningen skickades till ett stort antal remissinstanser, vars svar var minst sagt blandade, och väljer man på måfå några svar får man intrycket av att det är de kritiska synpunkterna som övervägt. Kanske är det naturligt, för i remissvar ska ju de berörda sårintressen föras fram för att så småningom vägas samman i en proposition, men så långt har arbetet ännu inte kommit. Enligt den pressrelease som gemensamt utgick från ministern för högre utbildning och forskning, Helene Hellmark Knutsson, och från kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke den 1 februari, inriktar man sig nu på att få fram kompetenta kulturskolelärare.

Förslaget verkar i allt väsentligt överensstämma med grundtanken i alla fall i ett av remissvaren, nämligen det som professorn i pianospel, Stefan Bojsten, skrivit tillsammans med en lång rad andra professorer och övriga lärare vid Kungliga Musikhögskolan och Lunds universitet: "För att den högre utbildningen ska matcha med såväl rätt kompetens och antal lärare krävs det att flera vägar står öppna. Det förutsätter att utbildningspolitiken och kulturpolitiken kopplas ihop", står det där. Nu har de båda ministrarna gett ett uppdrag till Universitets- och högskolerådet samt Statens kulturråd att samarbeta och detta samarbete ska gå ut på att alla högskoleutbildningar, som skulle kunna leda till arbete som lärare i kulturskolan, ska kartläggas.

Vilka utbildningar skulle det då kunna röra sig om? Ja, det är ju det som ska kartläggas, men i uppdraget inryms förutsättningen att kulturskolan inte bara ska bli mer tillgänglig, utan också att den ska omfatta fler konstformer än idag. Vilka de skulle vara utöver de nu vanliga, musik, dans (och cirkus), konst (och media) samt teater och musikal, det står dock inte i uppdraget och man kan undra, vilka tankar som kan ligga bakom detta. Risken av en urvattnad kulturskola, där budgeten

ska räcka till fler men ytligare utbildningar, måste tas i beaktande och i så fall ligger det nära till hands att istället begränsa antalet konstformer för att stärka dem ekonomiskt och kvalitetsmässigt.

Skulle då fler konstformer bidra till att kulturskolan blev "så relevant för så många barn som möjligt", som Helene Hellmark Knutsson säger? Knapptast. De barn som varken är intresserade av musik, teater, konst eller media, är nog inte intresserade av kultur alls. Alice Bah Kuhnke å sin sida tycks känna särskilt för musikutbildningen: "För att alla barn i hela landet ska få en möjlighet att stå på scen, lära sig spela ett instrument eller producera musik behövs det utbildad personal i kulturskolan. Dagens beslut är en grundläggande pusselbit i det arbetet", säger hon.

Kulturskolan är ju grunden för flertalet professionella musiker, som det särskilt på konstmusikområdet finns ett stort behov av. Nu vill man alltså försöka finna nya vägar till att hitta kvalificerade lärare för dessa (och till undervisningen i andra konstformer). En första delredovisning ska presenteras vid kommande årsskifte, men hela uppdraget ska inte vara klart förrän den 30 december 2020. Då kommer det att ha gått nästan sex år sedan kulturskoleutredningen tillsattes.

CALLE FRIEDNER
TEXT OCH FOTO